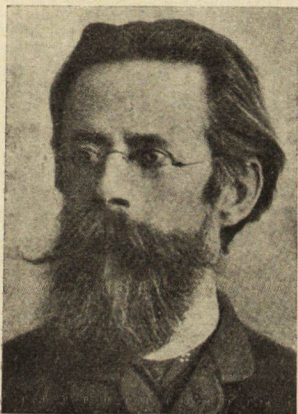

дицина безъ лѣкарства", и прекрасната му творба — „Писарска мъдростъ“ (1832) — писана за „Комическата опера“. — Съ своята изящна и жизнена мелодия, съ хубавата си хармония и умѣла инструментация — „Мария“, „Цампа“ и „Писарска мъдростъ“ отреждатъ на автора си едно прилично мѣсто въ историята на французската комическа опера.

Херонъ отъ Александрия — музикаленъ писателъ отъ II в. пр. Хр., описващъ въ своето съчинение — „Пневматикъ“ — водния органъ, изнамѣренъ отъ Ктезибий въ Александрия.

Хертель, Йоханъ Вилхелмъ — Hertel, Johann Wilhelm — компонистъ, род. 9 окт. 1727 въ Айзенахъ, умр. 14 юни 1789 въ Шверинъ, концертмайсторъ и капелмайсторъ въ Шверинъ, писалъ единъ голѣмъ брой симфонии, концерти, псалми и др.

Херцогенбергъ, Хайнрихъ баронъ фонъ — Herzogenberg, Heinrich

Хайнрихъ фонъ Херцогенбергъ

Freiherr von — виденъ компонистъ род. 10 юни 1843 въ Грацъ, умр. 9 окт. 1900 въ Висбаденъ, училъ въ университета и консерваторията въ Виена, живѣлъ въ Грацъ до 1872, следъ което се преселва въ Лайп-

цигъ, и основаватъ, заедно съ Фил. Спита и др., „Баховото дружество“, 1885 бива призванъ за директоръ на композиционния отдѣлъ при Кралската висша музикална школа въ Берлинъ. Въ областта на църковната музика се изявява най-силно творческата дарба на Х., и неговото голѣмо контрапунктично майсторство. Творби: 2 симфонии, 3 клавиртриа, 2 струнни триа, 2 клавирквартета, 5 струнни квартета, 1 струненъ квинтетъ, по 3 сонати за чело и за цигулка, 94-ти псаломъ за соли, двоенъ хоръ и оркестъръ, 116-ти псаломъ — за несъпров. хоръ, „Царски псаломъ“, 1 меса и 1 Реквиемъ за соли, хоръ и оркестъръ, клавирни пиеси, дуети, хорове и др.

Херцогъ, Бенедиктъ — Herzog, Benedict или Duch, Dux, Benedictus de Opatitz — единъ отъ най-голѣмитъ нѣмски компонисти отъ времето на реформацията, роденъ въ Оппиконъ (Turgrau), умр. 1544 въ Шалкшетенъ при Улмъ, билъ органистъ въ Анверсъ, кралски капелорганистъ въ Вестминстеръ, после живѣлъ въ Виена, Улмъ и, най-подиръ, въ Шалкшетенъ, дето умира. Поради еднаквостта на името съ това на Бенедиктъ Апенцелеръ (ученикъ на Жоскенъ Депре) — на Х. сж приписвали и негови композиции, — и това е увеличавало много броя на неговитъ творения. Собственитъ му композиции сж немного: 10 хорални преработки, 40 мотети, нѣколко църковни пѣснопѣния (Одитъ му по Хорация сж загубени), но го издаватъ като единъ голѣмъ майсторъ.

Херцъ, Анри (Хайнрихъ) — Herz, Henri (Heinrich) — бележитъ пианистъ и компонистъ, род. 6 ян. 1803 въ Виена, умр. 5 ян. 1888 въ Парижъ, ученикъ на Прадериъ и Райха въ Парижката консерватория; блестялъ презъ тридесетъ тѣхъ години като най-голѣмъ пианистъ, концертиралъ отъ 1831 до 1851 по цѣла срѣдна и западна Европа, 1845 — отива въ Америка, и, следъ голѣмото си концертно турне, — траяло шестъ години, се завръща въ Парижъ, основава собствена фабрика за пиана, като — още преди това, е участвувалъ, сжщо, въ едно предприятие, и ималъ собствено такова — съ концертна зала. 1842 бива назначенъ професоръ по пиано въ